

Publicerad 2011-07-13 16:49 av Carl R. Westerling

Den perfekta målningens baksida

Ett mossbelagt berg håller sig ovanför sjön
Den blå kvällshimlen lyser upp sina vita moln
Skog och grönt kan andas igen,
regnet har varit här.
Pennans udd ser sin skugga på pappret
tack vare den perfekta kvällssolen som vaggar sig ner
Bakom denna ärliga målning
hörs en lika ärlig verklighet
Staden bullrar och knäcker sig ut i universum
Bilarna vägrar att ge upp
och folkets egocentriska röst kastrerar tystnaden
och fågelns ljuva sång
Varningssignaler har vi fått i mängder
Ändå oroar sig människan för morgondagens syssla
och planerar för dagen därpå.
När den störste utav oss alla vilken dag som helst sluter
sina ögon för gott,
må det hända när jag tar steget från stark till svag.
Vilken egoist jag är,
till en högre makt vill jag tacka för en underbar dag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl R. Westerling med Poeter.se id #37737 innehar upphovsrätten